

ABONAMENTUL.

Pentru Monarhie:
Pe an 28 cor. $\frac{1}{2}$ an
14 cor. $\frac{1}{4}$ 7 cor.
Un număr 30 fileri.

□ □

Pentru străinătate:
Pe un an 32 coroane
 $\frac{1}{2}$ an 16 cor. $\frac{1}{4}$ an
8 coroane.

Unirea

INSERTIUNI.

Un șir garmond:
odată 84 fil., a doua
oară 72 fil., a treia
oară 60 fil.

□ □

Tot ce privește foaia
să se adreseze la Re-
dacțiunea și Admini-
strațiunea „Unirii”
în Blaj.

Foaie bisericească-politică. — Apare: Mercurea și Sâmbăta.

Politica internă.

În parlamentul din Budapesta a fost votată reforma electorală cu mare majoritate, iar la discuția pe articoli s'a primit și § 2. cel cu absolutul după șase clase elementare. Cu primirea § 2. s'a trecut asupra celor ce au cerut, ca în acest § să se codifice și dreptul limbei maghiare. Să aibă drept de vot cei absolvenți ai clasei a patra elementară ori ceice știu vorbi ungereste. Prim-ministrul Wekerle a susținut paragraful în forma din urmă, dar majoritatea a votat propunerea contelui Tisza cu șase clase elementare.

Cu votarea § 2. s'a trecut peste ceea ce a fost mai greu în proiect și este de prevăzut, că în curând reforma va fi votată și pe articoli.

Ceea ce face senzație în cercurile politice este atacul neașteptat al fostului ministru și autor al reformei electorale Vázsonyi împotriva prim-ministrului Wekerle. Vázsonyi a spus în coloanele unui ziar din capitală, că Wekerle este om fără nici o convingere politică, care ca prim-ministru a pactat într-una la spatele colegilor săi cu ceice și-au pus în gând, ca nicio dată proiectul acesta să nu devină lege. Și-a călcat cuvântul dat muncitorilor în formă solemnă, că nici o iotă din proiectul original nu va schimba și prin o șiretenie remarcabilă a tot dimisionat, ca să poată fi degajat de angajamente și să vină cu noue platforme la suprafață. Fostul ministru Mezössy i-a spus lui Vázsonyi dela început, că Wekerle va scoate pe rând din cabinet pe toți ministri radicali, ceea ce a și făcut.

De limba maghiară n'a fost vorbă între partidele parlamentare la început, deoarece aceasta nu are avea nici o înșămănatate practică

și ar înfuria numai naționalitățile, Wekerle, ca să învâluie cu un oarecare colorit național atitudinea sa mereu șovăitoare a iscodit și platforma aceasta, ba a venit să o susțină chiar cu risicul de a fi minorizat, dar a susținut-o numai de dragul aparenței.

La urmă declară Vázsonyi, că el și soții lui nici când cu acest om nu vor mai face politică.

Declarațiile aceste au provocat senzație în toate cercurile politice.

Vorbirea cancelarului Hertling.

Cu prilejul discuției asupra creditului pentru acoperirea cheltuelilor de războiu, cancelarul Hertling a spus, că retragerea lui Kühlmann dela externe nu are nici o înșămănatate din punctul atitudinii Germaniei în chestia păcii. Germania e învoită să încheie în orice moment pace, întrucât i-se asigură toate condițiile de viață. Belgia nu are de gând să o țină, ci o consideră, ca un teritor, pe care să-l valoreze la încheierea păcii în schimbul altor condiții, ce i-se vor pune din partea inamicului.

Declarațiile contelui Hertling au fost satisfăcătoare, pe urma lor reichstagul a votat creditele.

Conferirea beneficilor.

Articolul cu acest titlu al părintelui »un protopop« din numerii 36—7 ai »Unirii« vrednicește apreciere profundată. Ideea fundamentală a scrișului Sf-ei Sale trebuie remarcată la fel contrar răspunsului dat de fratele Septimiu Popa în nr. 40.

Amăsurat principiului »fides penes auctorem« păr. un protopop singur este în drept a-și tâlcui mai preciz articolul său — cred că o va și face —, dar și fără lămurirea D-sale scrisul crede, că interpretarea fratelui S. P. este greșită. Cu atât mai greșită este apoi ținută acestuia, frate în

răspunsul său, pe cât se poate aceea cunoaște din partea apărută până acum în nr-ul 40 al »Unirii«. — Dar ce blăstăm ne aduce pe noi în imposibilitate de a trata cauzele noastre real, drept și după convenința afacerii?

În scrisul păr. »un protopop« eu găsesc dorința Sf. Sale de a vedea clerul nostru într-o situație materială, care alungă mizeria dela atâtea văduve și dela și mai mulți orfani și care asigură preotului neatarnare în fața suflării dușmănoase și — citez verbal — »ar da fiecărui alt aplomb și altă greutate în viața politică și socială«. — Crearea stării materiale cerută cu stăruință escesivă, prea escesivă, de un protopop, fratele S. P. o socoate și o numește »materializare la culme« »materializare desăvârșită«: de aici combaterea sa pe un diapazon ultraacut, în amănuntele căreia nu mă cobor.

De »un protopop« în articolul său a dat expresiune unui ideal, care ar trebui să încălzască mintea și inima tuturor binevoitorilor clerului nostru și prin acesta Bisericii în serviciul căreia e rânduit acest cler. Durere, că pentru realizarea idealului său află o singură rețetă — și aceea nenorocoasă — *conferirea beneficilor*.

Ridicarea nivelului material a preoției până la etapa pretinsă de o subsistență cuviincioasă a familiei atât în viață cât și după moartea preotului este una dintre problemele cardinale ale Bisericii. O problemă într'adevăr mare și generală — nu numai a arhidiecezei — care e bine să se aducă în legătură cu tot ce are ceva referință către ea, prin urmare și cu *conferirea beneficilor*. Dar știut fiind, că completarea beneficilor este în legătură strinsă cu alte interese superioare grijii de moșia oarecui, e limpede, că administrarea moșiei private a reflectanților într-o societate spirituală bineintocmită asupra conferirii beneficilor va avea o înfruntare

➡ Semnați pentru împrumutul al VIII-lea de războiu! ➡

numai secundară. Și aceasta cu atât mai vărtos cu cât — pe lângă motivele ponderoase a fratelui Septimiu P. cari le susține și subsemnatul — manipularea proprietății de pământ, de vie, de pădure, de băi, de căsi ș. m. d. invocată cu emfază de atâtea recurenți, de multeori este ficțiune, ori în cazul cel mai bun exagerare și numai rar este fapt.

Venitele din cutare beneficiu sunt tot atâtea mijloace — fără îndoială puternice — pentru a forma temelul unei situații materiale preoțești, când aceea este a se crea »din sec«, ori pentru clădirea mai departe a stării formate de înaintașii de drept (părinți, socrii etc.), pentru continuarea patrimoniului. E greșală însă a crede, că acestă venite, împreună-se ele chiar și cu procentele moșioarei părințești, ar fi coeficientul determinativ al progresului material și prin acesta al *independenței clerului*.

Măncând din premisa aceasta necorectă păr. protopop a tras o serie de concluzii greșite, cari culminează în învinuirea căpeteniilor bisericesti, cu funcționarizarea preoțimii — prin politica lor greșită —, cu înstrăinarea, mijlocită, a poporului nostru de către preoții-funcționari. Răspunderea pentru înstrăinare în fața istoriei ar avea să o poarte tot puternicii bisericesti.

Științele naturale au descoperit la ființele organice tendința conservării individului, a reproducerii și a propagării speciei. Economistii spun, că bunurile materiale, fie valoare în bani, fie proprietate de pământ, așijderea tind la conservare, la dezvoltare și la sporire. Deosebirea, în această privință, între ființele organice și între bunurile materiale este a se căuta în faptul, că cele dintâi se conservă, se reproduc și se propagă de sine, iar cele din urmă, neavând viață organică, pretind un *subiect viu*, care să le conserve, să le desvoalte și să le înmulțească.

Lipsind subiectul viu destoinic bunurile materiale stau, după legea veșnică a inerției, nemșcate.

Aplicând teoria aceasta la noi este evident, că subiectul, care trebuie să conserve, să desvoalte, să mărească, să estindă valorile materiale, din a căror chivernisire ar rezulta consolidarea materială a clerului împreună cu independența acestuia, evident zic, că acel subiect nu poate fi superioritatea bisericii și cu atât mai puțin beneficiile noastre parohiale, cari nici dela firea lor nu pot fi *subiect*.

Subiectul întăririi noastre materiale suntem numai preoții, mai corect

noi cu soțiile și cu toți membrii de familie.

Pentruce li vizăm deci așa categoric pe »ceice stau în fruntea afacerilor«, pentruce li apostrofăm »să simtă greutatea răspunderii oficiului; ... înaintea istoriei?« Pentrucă au și ei ceva rol pe terenul consolidării noastre materiale? Au, da, au; numai cât factorul principal al problemei ce ne preocupă nu este nici beneficiul în care am eu sau altul ceva pământ, casă, pădure ș. c. l. nici superiorul dela care atârnă ca eu să dobândesc ori ba parohia către a cărei venite ași putea alătura roadele moșiei părințești, ci factorul principal cu răspundere înaintea lui Dumnezeu și înaintea urmașilor sunt eu însumi. Superiorul mă poate pune în poziția de a culege toate roadele propriului meu familiar eu însumi și prin asta îmi poate ușura progresul material, dar în cazul neabilității mele nu mă poate suplini pe acest teren, nu poate stringe, conserva și înmulți bunurile acelea — venitele beneficiului și ale patrimoniului puse la dispoziția mea — cari mi-le-a dat cu dorința, ca prin ele să mă ridic la neatârnarea dorită de »un protopop«. Intors: tot superiorul are putere să mă rețină dela beneficiul, către care mă atrage legătura materială, dar nu are putere — și nici nu o vrea — să mă rețină, ca într'alt beneficiu să manipulez alte valori, dacă sunt subiect economic capabil, de așa, rezultanta acelora și a muncii mele să însemne consolidarea mea în cele materiale.

Pe lângă șirele de mai sus mărturisesc faptele. Ori nu cunoaștem unul fiecare moșii preoțești câștigate de părinți ori de socrii și *rutate*, nu consolidate, de ficiorul ori ginerele trimis în beneficiul cu proprietatea familiară? Și iarăș: nu cunoaștem destui frați avântați la independența materială în beneficii de cari nu au fost legați nici cu o brazdă de pământ? Și încă o întrebare: nu este apariție destul de frecventă, că preoții iară, la cerere proprie, din beneficii în cari au patrimoniu ori acviziți imobil considerabil și trec la beneficii absolut neinteresati materialicește?

Tot atâtea fapte, cari dovedesc, că bunăstarea clerului nu este condiționată în măsura descrisă de păr. protopop dela »politica conferirii beneficiilor«.

Călăuzască-se deci »politica conferirii beneficiilor« de alte principii; valideze-se prin ea alte interese, interesele înalte și curate ale Bisericii, iar idealul părintelui protopop, »prin-

ciplul de a consolida conducătorii acestei națiuni materialicește« să ne silim a-l realiza pe căile și mijloacele sale adevărate, pe căile cari nu ating problemele spirituale ale nații lui Hristos!

Dr. Vas. Cerghizan.

Tratativele din Salzburg. Adâncimea alianței germano-austro-ungare s'a început prin inaugurarea tratativelor, ce se urmează în Salzburg. Delegații Germaniei, ai Ungariei și Austriei s'au întrunit în acest orașel, unde vor stabili principiile după cari se va orienta de aici înainte alianța dintre aceste două state central-europene. Tratativele cuprind chestiile economice politice și militare ale statelor aliate. Turcia și Bulgaria nu sunt reprezentate la consfătuirea din Salzburg.

Retragerea lui Kühlmann. Secretarul de stat al Germaniei Kühlmann, a demisionat din postul său dela afacerile externe ale statului german și a plecat ca om privat la moșia sa din Ungaria. Kühlmann făcătorul de pace dela Brest-Litovszk și București s'a dus, iar pe urma lui nu vreau să se mai potolească valurile roscolite de retragerea sa. Kühlmann a avut cutezanța să spună în reichstagul din Berlin, că războiul acesta nu atâtea armele îl vor termina, cât mai mult diplomația. Declarația aceasta a făcut enorm sânge rău în cercurile militare germane și în tabăra alldeschtilor anexioniști, cari l-au atăcat cu vehemență. A fost citat la cartierul general, de unde s'a reintors ca om privat. Ca urmaș al său a fost designat admiralul Hintze, ambasadorul din Cristiania, cunoscut până aci de un fervent adict al continuării războiului. Numirea aceasta a constrâns partidul social-democrat german să ia față opoziție față de el și de sistemul, ce se crede, că se va inaugura prin numirea lui. Partidele și presa comentează cu vehemență din nou chestia păcii și a războiului, a anexionilor și a păcii de acord. Cancelarul Hertling să sfătuieste cu șefii de partide, spunând, că venirea lui Hintze nu are să însemne schimbare de sistem.

Demisia lui Kühlmann a făcut senzație mai ales în cercurile diplomației ententei, care în venirea lui Hintze vede semnul continuării celui mai crâncen războiu și învingerea cercurilor militare și anexioniste germane. Se așteaptă declarația cancelarului Hertling, care va lămuri căile spre care se va îndrepta de aici încolo diplomația germană în ceea ce privește continuarea războiului.

Discursul deputatului român Șt. C. Pop contra bugetului.

(După notele stenografice).

(Continuare și fine.)

Repet onor. Adunare, regret că atunci, când se discută chestii atât de importante, privitoare la alimentare, domnul ministru al alimentării nu este de față. Cel puțin de patru zile nu se ocupă cu chestii ungare, ci are mereu de lucru cu chestiile austriace și doară sunt și aici suferințe grozave, cari reclamă tămăduire.

Dep. Ioan Hóck: Aci aveți dreptate!

Dep. Ștefan C. Pop: Aș fi avut și o rugămintă către dl ministru al alimentării publice, pe care am auzit-o din diferite părți, anume ca jandarmii și paznicii fără milă să nu conștie ceea ce duce în traista lui omul venit de departe. Aceasta ar fi acum cu mult mai de lipsă decât oricând, acum în ultima lună, căci precum se știe, în munți, chiar și de va fi vre-o recoltă va fi gata abia peste 6 sau 8 săptămâni. Este deci la locul său, ca oamenii aceștia să fie lăsați să ducă cu ei ceea ce au lipsă, căci doară nu duc decât strictul necesar pentru familiile lor. Să înceteze dar aceea sălbătăcie, care sfidează orice simțire omenească. Parcă îi este și rușine omului, când călătorind cu drumul de fer, vede pe acești oameni nenorociți în șubele lor, sau femeile în portul românesc, cum sunt prinși și arestați și li se ia tot ce au, chiar și ceea ce le trebuie de sămânță. Domnul ministru al alimentării și acela al comerțului ar trebui să instruiască organele lor și sper și cred, că onor. Adunare este de acord cu mine în această chestie. (Aprobare. Așa este! în dreapta).

Onor. Adunare! Cum am amintit, noi nu ne prea putem jelui, fiindcă orice spunem, este luat drept calomnie. Acuma am căpătat puțin curaj, fiindcă și contele Ștefan Tisza s'a jelit. Mi-am zis, dacă contele Tisza se plânge, atunci pot să o fac și eu. Dacă d-lui spune, că în Alföld, în comitatul Bihorului, unde în jurul recvirărilor, vă puteți închipui, cu ce lipsă de inimă au fost făcute recvirările în acele sate românești, unde nu sunt oameni ca Tisza Pișta. (Râsete). Câte 200 soldați înconjurau fiecare comună mică și acolo nu mai putea nimenea nici să între, nici să iasă. Apoi au cercetat casele acelor nenorociți și femeile, ai căror bărbați sunt pe front sau poate au căzut în luptă, dacă n'au putut da socoteală de 10—15 chilogramme grâu, erau pedepsite cu 100 cor. amendă și condamnate la 20 zile închisoare. Vezi purtarea solgăbirăului din Dés. Aceste stări de lucruri trebuie să înceteze.

Contele Ștefan Tisza imi dă arma în mână. D-za a spus: (Citește) • »Am văzut apoi, mai ales la începutul războiului — fiindcă mai târziu am luat măsuri pentru remedierea răului — că pe terenul celor mai nemotivate denunțări unii din acești domni detectivi au început să abuzeze de puterea lor și să-și asume puteri, ca și cum ar domni, și în multe locuri au turburat chiar de fapt ordinea administrativă și siguranța legală a țării. Onor. Adunare! Victimele denunțărilor au fost mii și mii

în rândurile noastre, ale românilor. Parte din ei zac și acum în închisoare, parte din nefericire, încă sunt în cercetare. Domnul prim-ministru ce-i drept, ne-a promis, că va lua măsurile necesare în scurt timp, pentru moment însă sincer vorbind, nu pot constata decât, că în capul referențelor stă un consilier ministerial uman, care se ocupă cu tragere de inimă de această chestie și nu face aceasta cu atâta ură ca ceilalți. Cred, că pacea încheiată cu România este o temelie îndestulătoare, ca să se deschidă porțile închisorilor pentru aceste crime, ca să fie cercetate acușele ridicate împotriva lor să fie odată aduși înaintea justiției. A venit timpul ca cetățenii civili să fie scoși de sub autoritatea militară. (Aprobări în centru), căci doară în acele regiuni nu mai este stare de războiu. Onor. Adunare! Agenții provocatori au pricinuit multe nenorociri. Eu am fost acela, care am spus în această adunare: Este un interes ungar, este cel mai mare interes pentru patria noastră ca să nu ne arătăm în fața străinătății ca și cum țara aceasta ar gema de trădători. Este în interesul nostru să dovedim, că este foarte mic numărul celor, cari au uitat de datoria lor.

Onor. Adunare! Am promis, că vom expune în mod nepărtinitor motivele din care nu avem încredere în onoratul guvern, Mă adresez întregii adunări și avertizez fiecare partid, ca să nu aplaude atunci când contele Tisza vrea să deslege problemele mari cu legi aspre și cu paragrafele severe ale codicelui penal. Spuneți contelui Tisza ceea ce am trebui de altfel să spunem, și lui Alexandru Wekerle anume că: Nu așa se arată dragostea. Dacă vrea să ne apropiem cu dragoste, cu înțelegere, să satisfacă revendicările noastre drepte. Să nu uităm, că suntem juriști cu capul mare, cari din faptul, că în timpul războiului, a crescut conștiința de sine a naționalităților, trag concluzia, că trebuie asuprite și că drepturile lor trebuie ciuntite. Dimpotrivă, cine se redeşteaptă la conștiința națională, acelaia trebuie să-i lărgim drepturile și să i-le asigurăm. Așa cel puțin ne-a învățat părintele actualului partid al muncii, Francisc Deac, care judeca și el așa ca mine: Nu cu paragrafe penale ci cu gimnazii și școli românești a voit să deslege el problemele și să câștige iubirea națiunii. (Așa este în stânga).

Proiectul de buget nu-l votez.

»F. P. R.«

Reforma electorală votată de parlament. Reforma votului universal prezentată de prim-ministrul Wekerle a fost în general primită de dietă. Mai rămâne discuția pe articoli. Toate contrapropunerile au fost respinse. Chiar și propunerea contelui Bethlen István, pentru a cărei primire a stăruit foarte mult și contele Tisza. La dezbaterile pe articoli se așteaptă încă înverșunate lupte parlamentare.

Imprumutul al VIII-lea de războiu.

Din circulara II. Sale episcopului din Lugoj, extragem următoarele:

»Vă rugăm eu toată înzistența de a stărui și a lucra din răspuseri ca și în trecut, pentru asigurarea succesului cât se poate de splendid a acestui nou imprumut de stat. Indemnați necontentit credincioșii păstoririi Voastre încredințați să răspundă bucușori cu mijloacele ce le stau la îndemână la glasul patriei iubite, carele se îndreaptă către dâșii cerându-le ajutorul lor întru apărarea sa în forma unui imprumut. Este aceasta un mare favor, ce se cere în formă de imprumut ceea ce are drept să pretindă atunei, când este vorba despre apărarea existenței sale.

Să nu cruțați deci osteneală întru tâlmăcirea acestora credincioșilor indemnându-i cu toată căldura să subscrie din răspuseri imprumutul de stat, ce s'a deschis acuma explicându-le, că atunci când își împlinesc această sfântă datorință de o parte, de altă parte își plasează în modul cel mai favorabil și de tot sigur banul câștigat cu atâta trudă.

Să arătăm deci ceice suntem aici acasă, că cuprindem pe deplin spiritul vremii și că suntem demni de părinții și frații noștri, cari poartă greul zilei pe toate fronturile.

Astfel lucrând vom grăbi sosirea vremii binecuvântate a păcii însățate din partea tuturoră.

CONCURS

pentru primirea elevilor gimnaziști în Convictul diecezan gr.-cat. din Lugoj.

I.

Pentru anul școl. 1918—1919 scriem concurs public pentru studenți gimnaziști cu taxa satorită în 200 cor. lunar ori 2000 cor. în Convictul diecezan, cari să vor solvi de părinții ori tutorii respectivilor alături în 3 rate antieipative:

la 1 Septembrie	700 cor.
la 1 Noembrie	700 „
la 1 Ianuarie	600 „

Fiii preoților diecezani, cari ar fi primiți în Convict, vor fi primiți cu taxa redusă de 1800 cor. anual.

Elevii pot solvi ratele scadente în total ori în parte și în naturalii ca grâu, făină de grâu, cucuruz, brânză, ouă, fasole, crumpe, unsoare, slănină (clisă); în acest caz să socotește prețul maximal legal al naturalilor predate în ratele scadente după cuantumul naturalilor predate Convictului.

1. Recursele pentru primirea în Convict să vor înainta Ordinariatului până la 1 Aug. st. n. a. e. Cu acelaș recurs deodată să poate înainta și recursul *deesebis* pentru împărțirea de vre-un stipendiu destinat pentru Convictualișii din alte fundațiuni diecezane.

2. Se observă, că în taxa de intertenție nu s-a cuprind taxele de înscriere la gimnaziu și alte taxe aceluiași prescise, pe cari elevii au să le plătească deosebit.

3. Pentru primirea în Convict au să petitioneze și acei elevi, cari în anul școlar trecut 1917—18 au fost împărțâși de stipendii convictuali.

4. Susceperea în Convict e condiționată și dela împrejurarea dacă starea sanitară a elevilor e neexceptabilă și ca atare constatată prin medicul diecezan, și dacă respectivii au calculi cel puțin suficienți.

5. La recurse se vor aduce următoarele documente: a) Extras de botez, b) Testimoniul școl. de pe anul 1917—18, c) Atestat de vaccinare resp. revaccinare, d) Declarațiunea părinților, eumcă dorește ca fiul lor să fie primit în Convict, și că la cazul primirii vor satisface deplin obligatiunilor și condițiunilor prescise în regulamentul Convictului diecezan.

II. Condițiuni de primire statorite din partea Convictului.

1. Elevii vor avea să aducă cu sine la intrarea lor în Convict următoarele obiecte: a) O carte de rugăciuni, b) Patru părechi bune de schimburi pregătite din pânză ori giolgiu, c) Batiste 12, d) Două părechi de ghețe (facăltăminte), e) Șese părechi de ciurapi, f) O saltea (sac de paie și 2 coperitoare (cearșafuri) de saltea, g) Două perini și patru fețe de perini, h) O plapomă și două coperitoare (lepede) de plapomă, i) Patru ștergare, k) Patru servete, l) Un pahar de sticlă, m) Perie de vesminte și de ghețe, n) Pieptene și perii de cap, de dinți și de unghii, o) Lingură, linguriță, cuțit și furcuță, p) Un lavoar și 1 cană de apă.

Pe toate rufele are să fie însemnat cu Nr. ce-l va primi în rezoluție și intrucât să poată și numele întreg al băiatului proprietar cu litere cusute. Vesmintele nelusecate după prescriere se resping. Pentru vesminte au să poarte grijă și să răspundă însuși elevii, și au să înștiințeze îndată, dacă ceva obiect le-ar peri la spălătorie.

2. Băieții așezați în Convict vor beneficia de următoarele: a) Locuință provăzută cu mobilierul de lipsă; b) Vîpt (mîncare) complet și anume: la dejun intrucât să poată lapte ori cafea cu pîne, la prînz 2—3 pîse, la cină 1—2 pîse, la ojină pîne și poame ori alte de aceste; c) Spălatură rufelor; d) Luminat și încălzit la timpul recerut; e) Medic și medicină. În caz de morb mai greu și îndelungat (peste durată de o săptămînă) spesele acestea cad în sarcina părinților; f) Superioritatea va purta grijă, ca elevii mai slabi să fie controlați și ajutați în studii prin studenți mai buni. Dacă însă eutare părinte ar dori pentru băiatul sau instructor deosebit, va avea însuși să solvească onerariul statorit cu știrea și aprobarea superiorității.

3. Elevii sunt răspunzători pentru întregitatea mobilierului, ce li-se dă spre întrebuințare; prin urmare stricătuniile, ce le-ar face în mobilierul Convictului, au să le despăgubească părinții, ori îngrijitorii elevilor.

4. Părinții sunt recercați să binevoiască a trimite fie hani, fie alte lucruri destinate pentru fiii lor, esluziv și totdeauna la adresa

Superiorității, care va controla, ca toate să ajungă la destinația lor și să fie întrebuințate amăsurați derinței părinților; așa totuși ca ordinea și disciplina din convict să nu aibă scădere.

5. Elevii la gimnaziu vor fi supuși întru toate regulamentelor așătoare în vigoare la acel institut, și în urmare și părinții au a-se conforma întocmai aceluia. De aici urmează, că și cei primiți în Convict vor putea rămănea elevi convictuali până când sunt de faptă studenți la respectivul institut.

6. Elevii vor avea a-se prezenta înaintea Superiorității în 1 Septembrie n. 1918, însoțiți de părinți sau îngrijitorii lor, unde vor plăti taxele statorite, vor conșigna obiectele lor, și vor primi în samă locurile destinate în salele de studiu și de dormit, cum și mobilierul destinat lor spre întrebuințare. Tot cu acel prilej li-se vor da și alte îndrumări, de cari vor avea trebuință.

Lugoș, la 26 Iunie 1918.

Ordinariatul episcopesc de Lugoș.

Informațiuni.

Din dieceza Lugoșului. *Concurs la stipendii preparandiali, gimnaziali, universitare și industriale.* Pentru conferirea stipendiilor diecezane pe anul școl. 1918—19 se publică concurs cu termenul de 30 Iulie n. a. c.

I. Recurenții la stipendiile gimnaziale au să-și instrnese recursele cu următoarele documente: a) extras de botez; b) testimoniul școl. cu progres cel puțin îndestulit și cu purtare morală bună; c) atestat de pauperitate; d) atestat că sunt fii ai diecezei și studiază la școlile medii. La conferirea stipendiilor vor fi preferiți cei cu progres mai bun și cu purtare exemplară. Stipendiștii fondului Rudolfau au datorița morală a-se aplica la timpul său pe cariera preoțească ori pe cea cantor-docentală.

II. Recurenții la preparandii vor înzestră suplicile cu a) extras de botez; b) testimoniul școl. despre absolvarea aier patru clase gimnaziale, reale ori civile; c) adeverință despre cunoașterea limbii maghiare în vorbire și scriere. Vor fi preferiți cei, cari au ton bun și cunoștința cântărilor bisericăști. Recurenții vor avea să se prezinte spre a fi vizitați din partea medicului ofișiei și atestatul a-l subșterne. Condițiunile împreunate cu conferirea stipendiilor din fundațiunea „Nicolae Braia” pentru universitari, gimnaziali, comercialiști și ucenici industriași sunt publicate în circularul Nr. 1909—XXI. ex 1898.

Să observă, că stipendiul numai atunci se va solvi, dacă chitanța va fi vidimată și de catichet, care va atesta, că respectivul stipendist cercetează regulat biserica și peste tot își împlinește regulat datorițele creștinești.

— *Concurs la stațiunea cantor-docentală din Coșteiu-mare.* La stațiunea cantor-docentală din Coșteiu-mare din distr. protop. al Lugoșului, se eserie concurs public cu termenul de 30 Iulie n. a. c.

Prolungirea moratorului. Din Budapesta se anunță, că moratorul introdus pentru Ardeal, care expiră în 31 Iulie, va fi prolongit, probabil până la sfârșitul acestui an.

Hymen. Dl. Ioan Suciu, redactorul responsabil al acestei foi, și-a serbat cușunia cu dșora Mișu V. Oltean, în 16 crt. în Fodora-maghiară. — Li trimitem călduroase felicitări!

— Dl. Ioan Moldovan, notar în Boboalba și dșora Irina Nistor, și-au serbat actul cununiei în 14 crt. în Blaj.

S'a prolongit termenul pentru subscripția împrumutului de răsbeim până în 24 Iulie.

Germania cere extradarea cehilor. Din Stockholm se anunță, că guvernul german a cerut dela guvernul rusesc, ca pe cehi nu numai să-i desarmeze, ei să-i extradece comandamentului militar austro-ungar.

Și cei născuți în anii 1894—1900 vor căpăta concediu pentru treerat. Săptămăna trecută a apărut ordinațiunea cu privire la concediu pentru treerat, și în ordinațiune a fost stabilit, că numai aceia pot căpăta concediu pentru treerat, cari au fost concediați și sunt trecuți de 24 ani. Primim știrea dela avocatul român din Budapesta, dl. dr. Liviu Lința, că în ministeriul de honvezi s'a lucrează la o ordinațiune, că și soldații născuți în anii 1894—1900 vor căpăta concediu pentru treerat. Ordinațiunea e pe masa ministrului spre întărire și subscriere și săptămăna viitoare va fi publicată. Conform ordinațiunei, acești soldați vor căpăta concediu până la 30 Septembrie. Rugarea trebuie înaintată dela dreptul ministrului de honvezi și prin notarul comunal. „F. P. R.”

Petrecere. Comitetul aranjator invită la petrecerea împreună cu concert, ce se va aranja cu concursul teologilor din Gherla la 28 Iulie n. a. c. în Șimleu-Silvaniei, în salele hotelului orășenesc. Venitul e destinat jumătate pentru orfanii răbelului, jumătate pentru biserica gr.-cat. din Șimleu. Comitetul aranjator: Patron: Vasile Pordea, canonic. Preșident: Dr. Alexandru Gheșie, vicarul Silvaniei. Vice-preșidenți: Dr. Iuliu Chiș, avocat și Augustin Osian, protopop. Controlor: Alimpu Coste. Cassar: Demetriu Filip. Secretar: Augustin Talos. Maiordom: Victor Gheșie, teolog.

Necrolog. † Lucreția Viciu născ. Maior, după suferințe grele de 3 luni, împărțâșită fiind cu sîntele taine ale muribunzilor, a înecat din vicașa Marti, în 9 Iulie st. n., la 5 ore dim., în al 52-lea an al vieții și 37-lea al fericitei sale căsătorii.

Serviciul funebru s'a săvârșit Joi, în 11 Iulie st. n. la 3 ore p. m. în Oena-Sibiului, iar rămășițele pămîntești ale defunctei s'au transportat și depus spre vecinica odihnă în cimiterul gr.-cat. din Blaj Vineri, în 12 Iulie st. n., la orele 2 p. m. — Alexiu Viciu, prof. în pînz, ea soț. Lucreția m. Pantea, Quintiliu, cand. de adv., Lucia m. Dr. Hămbășianu, fiice și fiu. Văd. Aurelia Maior n. Pop, soție de protopop, mamă. Văd. Carolina Pop, soție de preot, bunică. Dr. Vasile Maior, medic. Emil Maior, Valeria Maior m. Ghircoias, Aurelia Maior, frați și surori. Eugen Pantea, preot. Dr. Ioan Hămbășianu, adv., gineri. Eugen și Lucia Pantea, Ștefania Mariș, nepoți și nepoate.

— † Zaharie Pușcariu, jude regesc cercual în penziune, după un morb scurt a repausat în Reghin, la 8 Iulie n. a. c. la 7 ore p. m. în etate de 69 ani.

Odihnească în pace!

Proprietar, editor și Redactor responsabil:
Ioan Suciu.